

Jeg elsker den gamle, den vaklende rønne,

Gammel folkevise bearbejdet i 1920 ved
Olfert Jespersen 1863-1932

1.

Jeg elsker den gamle, den vaklende rønne,
de herligste minder for mig trylles frem
ved tanken om dage så lyse og skønne,
som kun de kan være i barndommens hjem.

2.

Der lærte min moder mig stedse at ære
den plet, hvor jeg lyset for første gang så,
hvor retsind og mildhed var barndommens lære,
der lærte jeg alt, hvad jeg nu lever på.

3.

Hvor end jeg nu færdes, jeg tænker tilbage
på hjemmet, hvor dagene lykkelig randt;
ej noget kan lignedes ved barndommens dage,
kun minderne lever om tiden, der svandt.

4.

Jeg elsker den plet med det evige grønne,
de ældgamle mure, de vinduer små.
Jeg elsker den gamle, den vaklende rønne,
men det kan I andre vel ikke forstå.